

35.083

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

УРЕДБА
о
ПОТПОРНОМ ФОНДУ ПОМОЋНОГ
ОСОБЉА У СЛУЖБИ ДРЖАВЕ

(Ова Уредба је обнародована у „Службеним новинама”
број 260—ХСIX, од 8 новембра 1932 године)

БЕОГРАД
ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
1932

Уведено у нови инвентар бр. 2494
1949. године

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

УРЕДБА

о

ПОТПОРНОМ ФОНДУ ПОМОЋНОГ ОСОБЉА У СЛУЖБИ ДРЖАВЕ

(Ова Уредба је обнародована у „Службеним новинама“
број 260—ХСIX, од 8 новембра 1932 године)

БЕОГРАД
ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
1932

УРЕДБА

О ПОТПОРНОМ ФОНДУ ПОМОЋНОГ ОСОБЉА
У СЛУЖБИ ДРЖАВЕ

I Опште одредбе

Члан 1.

Потпорни фонд помоћног особља у служби државе, установљен одредбом става 2 § 56 Финансијског закона за 1932/33 годину, служи за исплату потпоре његових улагача и њихових породица и не сме се употребити за друге сврхе.

Фонд се образује код Државне хипотекарне банке, а њиме рукује Министар финансија.

Члан 2.

Потпору сачињавају:

- 1) лична потпора;
- 2) породична потпора;
- 3) потпора за лечење; и
- 4) потпора за сахрану.

Члан 3.

Улагачи фонда су:

- 1) дневничари који се узимају на рад у служби државе по Закону о чиновницима; и
- 2) хонорарни службеници који се у том звању узимају на рад у служби државе са утврђеним месечним хонораром било по Закону о чиновницима било по одредбама специјалних закона.

Jun. 6 ,
38871

Члан 4.

Приходи фонда су:

- 1) месечни улог;
- 2) једномесечна награда улагача који први пут ступа на рад у служби државе;
- 3) једномесечна повишица награде;
- 4) једномесечна разлика између нове и последње награде приликом поновног ступања на рад у служби државе; и
- 5) интерес на капитал фонда.

Улагач који је пре узимања на рад у служби државе био активни државни службеник или пензионер, сматраће се у погледу обавезе улагања као улагач који први пут ступа на рад у служби државе.

Члан 5.

Месечни улог износи 5% од основа за улагање, а основ за улагање је месечна награда у бруто износу.

Приходи из тач. 2, 3 и 4 члана 4 припадају фонду у бруто износу.

Члан 6.

Право и обавеза улагања почиње са даном ступања на дужност, а престаје са даном до кога је улагач награду примио.

Члан 7.

Право на повраћај уплаћених улога има само онај улагач, који је улагао више од 10 година, па му служба престане по § 173 или отказом од стране државе по § 178 Закона о чиновницима.

Ако овакав улагач не буде изузето улоге, задржава право да му се при поновном ступању на рад у служби државе време ранијег улагања рачуна за стицање права на потпору.

Исто тако право на повраћај уплаћених улога има само породица оног улагача, који је као такав умро, а улагао је више од 5 а мање од 10 година.

Улози се увек враћају без интереса.

Повраћајем улога губи и улагач и његова породица сва права према фонду.

II Лична потпора

Члан 8.

Право на личну потпору стиче улагач ако после 10 година улагања постане душевно или физички неспособан за службу уопште.

Неспособност мора бити или трајна или таква да нема изгледа на поновно оспособљење за службу. Неспособност за службу утврђује се комисијски по одредбама Закона о чиновницима.

По навршетку 60 година живота и 35 година улагања или 40 година улагања мора се улагачу одредити лична потпора, ако он то затражи.

Члан 9.

Потпора се може одредити само на захтев улагачев. Захтев мора бити поднет пре престанка службе. Изузетно ако је служба престала по § 173 Закона о чиновницима захтев се може поднети најдаље у року од 30 дана по истеку 60 дана боловања.

Члан 10.

Основ за одређивање личне потпоре је последња награда улагачева.

Члан 11.

Улагачу који је стекао право на личну потпору припада за првих 10 година 40% од основа за одређивање личне потпоре. За сваку потпуну по-

ловину године даље припада му по 1% тако, да за 40 година добија потпуну потпору која се не може више повећавати.

Члан 12.

Улагачу који пре него што стекне право на личну потпору постане трајно неспособан за даљу службу и због тога му служба престане, може се издавати на име потпоре 25% од последње награде, ако има више од 5 година улагања, ако нема других прихода и ако је неспособан за ма какав рад или привређивање.

Ова потпора може се издавати и улагачу, који није имао 5 година улагања, ако без своје крвице на неком државном послу или поводом таквог послова буде тако повређен, да услед задобивених рана или озледа постане неспособан за даљу службу.

У оба случаја неспособност се утврђује по ставу 2 члана 8.

Члан 13.

Лична потпора припада од дана од кога је улагачу престало право на награду и тече до дана кога наступи губитак права на потпору.

Члан 14.

Лична потпора се губи:

- 1) ступањем у државну или самоуправну службу;
- 2) осудом за дело злочина;
- 3) бављењем у иностранству преко 3 месеца без дозволе Министра финансија;
- 4) ступањем у службу стране државе;
- 5) стицањем прихода односно оспособљењем за привређивање у случајевима из члана 12; и

6) примањем потпоре из кога другог фонда установљеног од стране државе.

Члан 15.

Министар финансија може одредити лекарски преглед уживаоца личне потпоре и ако се тим прегледом утврди, да је оспособљен за службу, известиће о томе надлежног министра, који ће уживаоца потпоре позвати да се у службу врати. У случају неодазивања овом позиву уживалац губи право на личну потпору.

Члан 16.

Уживалац личне потпоре, који по члану 14 изгуби потпору, може то право поново стечи само у том случају, ако ступањем у службу поново постане улагач Потпорног фонда и испуни који од услова из члана 8.

III Породична потпора

Члан 17.

Право на породичну потпору стиче породица улагача, који је у часу смрти био улагач Потпорног фонда и у тај фонд улагао најмање 10 година или је умро као уживалац личне потпоре.

Члан 18.

Ако је улагач улагао више од 10 година у Потпорни фонд а умро као улагач Чиновничког пензионог фонда пре него што је стекао право на породичну пензију из Чиновничког пензионог фонда, његова породица има право на потпору из Потпорног фонда. Ако је такав улагач стекао право на породичну пензију, његова породица нема право на породичну потпору нити на повраћај уплаћених улога.

Члан 19.

Ако је улагач у току свога службовања био улагач и Чиновничког пензионог фонда и Потпорног фонда, па умро као улагач једног од тих фондова пре него што је стекао право било на породичну пензију било на породичну потпору, његова породица има право на породичну потпору из Потпорног фонда под овим условима:

- 1) да је умрли улагач улагао у оба фонда више од 10 година;
- 2) да је у Потпорни фонд улагао више од 5 година; и
- 3) да породица уплати разлику улога до 10 година узимајући за основ последњу награду, на коју је улагач улагао у Потпорни фонд.

Члан 20.

Правом из члана 19 не може се користити породица која ужива помоћ по ставу 2 § 96 Закона о чиновницима.

Исто тако овим правом не може се користити ни породица улагача, који је по одредбама Закона о чиновницима изузeo својe улогe из Чиновничког пензионог фонда.

Члан 21.

Породична потпора припада на равне делове улагачевој законитој жени и деци рођеној у законитом браку или позакоњеној.

Више законитих жена улагача муслимана рачунају се заједно као један члан породице.

Кад наступи потреба да уживаоци породичне потпоре примају свој део одвојено, донеће о томе одлуку орган, који је надлежан за одређивање породичне потпоре.

Члан 22.

Основ за одређивање породичне потпоре је лична потпора, коју је улагач имао или би је имао да му је на дан смрти потпора одређена.

Члан 23.

Породична потпора износи за једног уживаоца породичне потпоре 50%, за два 65%, за три 75%, за четири и више 85% од личне потпоре као основа за одређивање породичне потпоре.

Кад има више уживаоца породичне потпоре па за једног од њих наступи случај да му престане право на породичну потпору, смањује се осталима потпора према стопама утврђеним у претходном ставу.

Члан 24.

Ако улагач без својe кривице на каквом државном послу или поводом таквог посла погине или буде тако повређен, да услед задобивених рана или озледа умре а није имао 10 година улагања, онда породици припада на име потпоре 20% од награде, коју је улагач имао у часу смрти.

Ова потпора припада и породици улагача, који је умро као уживалац потпоре по члану 12, ако од имања или личног рада нема прихода већег од ове потпоре.

Члан 25.

Породична потпора припада од првог дана наредног месеца по смрти улагачевој и тече до дана кога наступи губитак права на потпору.

Члан 26.

Право на породичну потпору не припада:

- 1) кад је жена законито разведена;
- 2) кад је жена растављена по прописима римокатоличке цркве;

3) кад брак није склопљен најмање годину дана пре смрти улагача, изузев ако је остало законито дете из овог брака или ако је удовица остала трудна;

4) кад је брак склопљен за време уживања лично потпоре па улагач није поново ступио у службу и у њој остао најмање годину дана; и

5) кад је улагач на дан ступања у брак навршио 50 година живота а жена била преко 20 година млађа од њега.

Члан 27.

Породичну потпору губи удовица:

1) ступањем у државну или самоуправну службу, док служба траје;

2) примањем које друге помоћи од државе или јавне установе, док помоћ траје;

3) примањем потпоре из кога другог фонда установљеног од стране државе;

4) осудом за кажњиво дело за које би и улагач изгубио личну потпору;

5) бављењем у иностранству преко 3 месеца без дозволе Министра финансија;

6) стицањем прихода у случајевима из члана 24; и

7) преудајом.

Члан 28.

Породичну потпору губе деца:

1) кад наврше 16 година живота, а женска деца и пре тога ако се удоме;

2) осудом за кажњиво дело за које би и улагач изгубио право на личну потпору;

3) примањем стипендије од државе или које јавне установе, у новцу или натури, и то док стипендија траје и ако је стипендија већа од породичне потпоре, која детету припада;

4) примањем потпоре из кога другог фонда установљеног од стране државе; и

5) стицањем прихода у случајевима из члана 24.

Изузетно од тачке 1 ако је дете на редовном школовању продужиће се исплата потпоре до најврштка 18 година живота, а ако је душевно или телесно неспособно, продужиће се исплата док неспособност траје под условом да нема другог издржавања.

Члан 29.

Удова улагача, која стекне право и на личну и на породичну потпору, не може примати обе потпоре већ има право избора.

Деци улагача, која имају право на породичну потпору иза смрти оба родитеља, припада само једна и то већа потпора.

Члан 30.

Удови или кћери, која се преуда односно удоми, може се исплатити једном за свагда једногодишњи износ породичне потпоре, ако је једини уживалац исте.

IV Потпора за лечење

Члан 31.

Улагачи и њихове породице имају право на бесплатно лечење у јавним болницима под условима прописаним од Министра социјалне политике и народног здравља.

Члан 32.

Улагачу коме је служба престала по § 173 Закона о чиновницима пре навршених 10 година улагања, исплатиће се из Потпорног фонда на име потпоре за лечење:

- 1) половина месечне награде, ако је улагао 2 године;
- 2) цела месечна награда, ако је улагао 5 година; и
- 3) једна и по месечна награда, ако је улагао 8 година.

Награда по претходном ставу рачуна се у бруто износу.

V Потпора за сахрану

Члан 33.

По смрти улагача, који је као такав умро, издаће се из Потпорног фонда на име потпоре за сахрану његовој породици односно ономе који је сахрану извршио:

- 1) половина месечне награде, ако није улагао једну годину; и
- 2) цела месечна награда ако је улагао више од једне године.

Награда по претходном ставу рачуна се у бруто износу.

Члан 34.

По смрти улагача, који је умро као уживалац личне потпоре, издаће се на име потпоре за сахрану породици односно ономе, који је сахрану извршио, једномесечна потпора улагачева, и то у бруто износу.

VI Завршне одредбе

Члан 35.

Све што је у овој Уредби прописано за награде важи и за хонораре службеника из тачке 2 члана 3.

Члан 36.

Одлуку о личној потпори као и о повраћају уплаћених улога доноси Министар финансија по предлогу органа, који је овлашћен за узимање улагача на рад у служби државе. Одлуку о породичној потпори доноси Министар финансија на молбу породице. Право доношења ових одлука може министар финансија пренети на своје помоћнике сходно § 2 Закона о организацији финансијске управе.

Док се лична или породична потпора не одреди издаваће се 4/5 потпоре, која би према поднетим документима могла бити призната. Одлуку о овоме доноси онај који има да донесе и одлуку о личној и породичној потпори.

Члан 37.

Одлуку о потпори за лечење и о потпори за сахрану доноси орган, који је овлашћен за примање улагача на рад у служби државе.

Члан 38.

Исплату свих врста потпора као и повраћају уплаћених улога вршиће финансијске дирекције на терет „Потпорног фонда помоћног особља у служби државе”, а по налогу органа који доноси одлуку о одређивању потпоре односно о повраћају уплаћених улога.

Члан 39.

Обуставе за фонд сходно чл. 4 и 5 врше се по званичној дужности приликом исплате награде.

Улог се мора платити и за месец у коме улагачу не припада награда, а обуставиће се од прве наредне награде улагачеве.

Обустављене суме шаљу се Државној хипотекарној банци у року од 20 дана рачунајући од дана обуставе. Рачунополагач који у овом року

не пошаље обустављене суме платиће на њих 6% интереса у корист фонда.

Члан 40.

Државна хипотекарна банка је дужна да сваке године подноси Министру финансија извештај о стању фонда и извод рачуна годишњих расхода и прихода.

Рачуни о расходима и приходима фонда подносе се по истеку сваке календарске године Главној контроли на преглед, и са клаузулом Главне контроле о разрешењу рачуна објављују се у „Службеним новинама”.

Члан 41.

Ако приходи фонда не буду довољни за исплату потпоре држава ће дотирати фонду потребне суме.

Члан 42.

Ближа упушта за извршење одредаба чл. 38, 39 и 48 прописаће Одељење државног рачуноводства Министарства финасија.

Члан 43.

За државна потраживања може се ставити забрана до 50% личне и 30% породичне потпоре и то и административним путем.

Члан 44.

Из породичне потпоре не могу се наплаћивати дугови умрлог улагача.

Члан 45.

За уживање потпоре у иностранству преко 3 месеца потребна је нарочита дозвола Министра финансија.

Члан 46.

Улагачи и њихове породице ослобођавају се плаћања свих такса за претставке и тражења, која се односе на лично и породично право по овој Уредби сходно §§ 97 и 164 Закона о чиновницима од 31 марта 1931.

Члан 47.

Сва објашњења за примену ове Уредбе даваће Опште одељење Министарства финансија.

VII Прелазна наређења

Члан 48.

Од времена које је улагач провео у служби државе као дневничар или хонорарни службеник од 30 маја 1922, као дана ступања на снагу Закона о осигурању радника, па до 1 априла 1932 рачуна се у рок из члана 8 једна половине без обавезе на накнадну уплату улога а друга половина по накнадној уплати улога. Као основ за улагање служиће награда коју је улагач имао на дан 1 априла 1932. Време пре 30 маја 1922 не узима се у обзир за стицање права на личну и породичну потпору.

Накнадна уплата улога може се положити наједанпут или у месечним оброцима. Месечни оброк не може бити мањи од редовног месечног улога узимајући за основ награду коју је улагач имао на дан 1 априла 1932.

У случају да овакав улагач добије личну потпору пре него што уплати све накнадне улоге, рачунаће му се за личну потпору онолико времена за колико је улоге платио, и то према величини месечног улога из претходног става. Ово исто важи и за породичну потпору.

Правом из овог члана могу се користити само они дневничари и хонорарни службеници, који су

се као такви затекли у активној државној служби на дан 1 априла 1932.

Члан 49.

Улози наплаћени до ступања на снагу ове Уредбе по наређењу Бр. 11802/I од 17 марта 1932, послаће се Државној хипотекарној банци за рачун „Потпорног фонда помоћног особља у служби државе”.

Лицима која нису поменута у члану 3 ове Уредбе вратиће се сви наплаћени улози из депозита образованог по наређењу Бр. 11802/I од 17 марта 1932.

Члан 50.

Ова Уредба прописана је на основу § 56 финансијског закона за 1932/33 годину и добија обавезну снагу од дана обнародовања у „Службеним новинама”.

Бр. 48300/I

2 новембра 1932 године
у Београду

Министар финансија,
Д-р Мил. Р. Ђорђевић с. р.

Год. бр.
38871